

แบบประเมินบทความวิจัย

การประชุมวิชาการระดับชาติ “การศึกษาเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ ครั้งที่ 3” ประจำปี 2562

วันศุกร์ที่ 31 พฤษภาคม 2562

ณ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา กรุงเทพมหานคร

1. ชื่อบทความ : พหุสมมุติฐาน ทบอภิกฤตของแนวคิดของ ทบอภิกฤตวิสัย
ลัทธิใหม่ในสังคมไทย

2. หัวข้อการประเมินบทความ

รายการประเมิน	ผลการประเมิน		ข้อคิดเห็น/ข้อเสนอแนะ
	ผ่าน/แก้ไข	ไม่ผ่าน	
1. บทคัดย่อภาษาไทย		✓	- ดมดดม (หรือของวัตถุหรือ 3) (และวัตถุที่ใช้)
2. Abstract		✓	- ตรวจสอบ (หรือของวัตถุหรือ 3) (และวัตถุที่ใช้)
3. บทนำ	✓		
4. วัตถุประสงค์การวิจัย		✓	1) ตรวจสอบ (หรือของวัตถุหรือ 3) (และวัตถุที่ใช้)
5. สมมติฐานการวิจัย (ถ้ามี)		✓	2) ตรวจสอบ (หรือของวัตถุหรือ 3) (และวัตถุที่ใช้)
6. วิธีดำเนินการวิจัย		✓	1) กลุ่ม 100 มีขนาดเล็กลง 100 คน ซึ่งต้องได้สิทธิ์ก่อนทำการวิจัย 2) ทดสอบ (หรือของวัตถุหรือ 3) (และวัตถุที่ใช้)
7. ผลการวิจัย		✓	1) ผลการวิจัยต้องสอดคล้อง กับวัตถุประสงค์การวิจัย 3 ข้อ. 2) ผลการวิจัยต้องสอดคล้อง กับวัตถุประสงค์การวิจัย 2 ข้อ. 3) ผลการวิจัยต้องสอดคล้อง กับวัตถุประสงค์การวิจัย 1 ข้อ.
8. สรุปผลการวิจัย	✓		
9. อภิปรายผล	✓		
10. ข้อเสนอแนะ	✓		
11. เอกสารอ้างอิง	✓		
12. องค์ความรู้ใหม่และคุณค่าทางวิชาการ	✓		
13. ความถูกต้องตามรูปแบบ (Template)			

ผลการพิจารณาของผู้ทรงคุณวุฒิ

- ☐ 1) บทความผ่านเกณฑ์โดยไม่ต้องแก้ไข
- ☒ 2) บทความผ่านเกณฑ์ และแก้ไขตามข้อเสนอแนะ
- ☐ 3) บทความไม่ผ่านเกณฑ์

การพัฒนาการเขียนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ภาษาเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75 2) ศึกษาทักษะในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร 3) ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร และ 4) ศึกษาความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร กลุ่มตัวอย่างการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 9 คน ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 โรงเรียนบ้านคำเม็ก สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต 1 ได้มาโดยการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร จำนวน 11 แผน แบบวัดทักษะการเขียนภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 20 ข้อ และแบบสอบถามความพึงพอใจ จำนวน 12 ข้อ สถิติที่ใช้ในการวิจัย คือ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าร้อยละ และ t-test (dependent samples)

ผลการวิจัยพบว่า 1) แผนการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีประสิทธิภาพ (E1/E2) เท่ากับ 75.86/75.56 ซึ่งมีประสิทธิภาพเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 75/75 2) นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยการสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร มีทักษะในการเขียนภาษาอังกฤษสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3) นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยการสอนตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 4) นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.27$, S.D. = 0.47)

คำสำคัญ: แนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร, ทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ

Development of English writing based on Communicative Language Teaching Approach for Prathom Suksa IV students

The purpose of this research was to: (1) Develop an English language learning plan based on Communicative Language Teaching Approach for Prathom Suksa four students with efficiency value 75/75, (2) Study English writing skills of Prathom Suksa four students learning based on Communicative Language Teaching Approach, (3) Study of English learning achievement of Prathom Suksa four students learning based on Communicative Language Teaching Approach (4) Satisfaction study of student. The samples were 9 students of Prathom Suksa four in the 2nd semester of academic year 2018 at Ban Kham Mek School, Kalasin Primary Education Area Office 1st and the samples were selected via the basic sampling technique (Purposive sampling). The instruments using in this research were the learning plan, the test of English writing and the questionnaire of student's satisfaction. The statistics used in the data analysis by mean, standard division and percentage and t-test (Dependent Samples).

The findings of this research revealed that: (1) the learning plan based on Communicative Language Teaching Approach found that the efficiency index was 75.86/75.56, which is effective according to the 75/75 criterion. (2) Students learning by Communicative Language Teaching Approach Having skills in writing English higher than before learning with statistical significance at .05 levels. (3) The students' posttest ability in English writing learning base on Communicative Language Teaching Approach was significantly higher than pretest at the .01 level of statistical significance. (4) Students were satisfied with the learning activities based on Communicative Language Teaching Approach at a very satisfactory level ($\bar{x} = 4.27$, S.D. = 0.47)

Keywords: Communicative Language Teaching Approach, English writing skills

บทนำ

ปัจจุบันภาษาอังกฤษกลายเป็นภาษาสากลของโลก ในขณะที่กลุ่มประเทศอาเซียนมีการประกาศให้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาเพื่อการทำงานร่วมกัน (Working Language) ของประเทศสมาชิก ตามที่ระบุไว้ในกฎบัตรอาเซียนหมวดที่ 10 การบริหารและขั้นตอนการดำเนินงาน ข้อ 34 ที่บัญญัติว่า “ภาษาที่ใช้ในการทำงานของอาเซียน คือ ภาษาอังกฤษ (The working language of ASEAN shall be English)” (สำนักเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, 2559) หมายความว่าประชาชนพลเมืองใน 10 ประเทศอาเซียนจะต้องใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารมากขึ้น นอกเหนือจากภาษาประจำชาติหรือภาษาท้องถิ่น ในการสื่อสารสร้างสัมพันธ์สู่โลกกว้างของภูมิภาคอาเซียน และผลการวิจัยของ สุกัญญา แซ่ม้อย (2555) เรื่อง นโยบายการส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศของประเทศในกลุ่มอาเซียนบวกสาม: กรณีศึกษาประเทศไทย พบว่าหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ของประเทศไทยกำหนดให้โรงเรียนจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ เป็นวิชาในกลุ่มสาระการเรียนรู้ต่างประเทศ ตั้งแต่ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ถึงมัธยมศึกษาปีที่ 6 นอกจากนี้มีหลักสูตรที่สอนที่จัดการเรียนการสอนทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้เป็นภาษาอังกฤษ เรียกว่า English Program ยกเว้นสาระการเรียนรู้ภาษาไทยและประวัติศาสตร์ไทย และหลักสูตรที่จัดการเรียนการสอนโดยบูรณาการภาษาอังกฤษไว้ในวิชาเรียนต่างๆ และเพิ่มจำนวนคาบวิชาภาษาอังกฤษให้มากขึ้น เรียกว่า Intensive English Program (IEP) ในขณะที่วิทยาลัยอาชีวศึกษาก็กำหนดให้เรียนภาษาอังกฤษในหมวดวิชาสามัญทั่วไป

การเรียนการสอนภาษาอังกฤษของโรงเรียนบ้านคำเม็ก สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต 1 จังหวัดกาฬสินธุ์ ในปีการศึกษา 2560 ที่ผ่านมาพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในวิชาภาษาอังกฤษระดับโรงเรียนยังไม่เป็นที่น่าพอใจ เมื่อเปรียบเทียบกับปีการศึกษา 2559 และผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน หรือคะแนน O-NET วิชาภาษาอังกฤษในระดับประเทศมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในเกณฑ์ที่ต่ำ และเมื่อสำรวจผลคะแนน O-NET ย้อนหลังตั้งแต่ปีการศึกษา 2558 ถึงปัจจุบัน โดยภาพรวมนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านคำเม็ก มีคะแนนเฉลี่ยวิชาภาษาอังกฤษไม่ถึงร้อยละ 50 ต่ำกว่าเกณฑ์ในระดับประเทศเป็นส่วนใหญ่

จากการศึกษาสภาพปัญหาในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนในครั้งนี้ สาเหตุหนึ่งที่ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษต่ำกว่าเกณฑ์เป็นผลเนื่องมาจาก นักเรียนขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับคำศัพท์ ไม่เข้าใจความหมายของคำศัพท์และประโยคภาษาภาษาอังกฤษ โดยประเด็นสำคัญที่ยังไม่มีการประเมินชัดเจน คือ การเขียน เพราะการเขียนภาษาอังกฤษที่ดีจะเกิดขึ้นได้ต้องอาศัยความรู้ความเข้าใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ความหมายของคำศัพท์ และประโยคภาษาภาษาอังกฤษเป็นอย่างดีเสียก่อน ซึ่งทักษะการเขียนเป็นปัญหาในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียนเป็นอย่างมาก เนื่องจากทักษะการเขียนภาษาอังกฤษค่อนข้างยาก ซับซ้อน ต้องอาศัยทักษะอื่น ๆ เป็นพื้นฐานจึงจะทำให้เขียนได้ดี ต้องมีการฝึกบ่อย ๆ ซ้ำ ๆ เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความคิดก้าวหน้าแม่นยำในการใช้ภาษามากขึ้น สอดคล้องกับณัฐชนก พลฤทธิ์ (2549 อ้างถึงใน สุพรรณาทิพย์เที่ยงแท้, 2557) ได้กล่าวว่า การจัดกิจกรรมการสอนการเขียนนั้นแบ่งเป็น 4 ระยะ คือ 1) กิจกรรมก่อนการเขียน เป็นการปูพื้นฐานก่อนการเขียน 2) กิจกรรมระหว่างเขียนเป็นการฝึกการเขียนในรูปแบบต่าง ๆ 3) กิจกรรมหลังการเขียน เป็นการเชื่อมโยงการเขียนสู่กิจกรรมทักษะอื่น ๆ และ 4) กิจกรรมการถ่ายโอนเป็นการเขียนเรื่องที่คล้ายคลึงกับเรื่องเดิมหรือเขียนเรื่องใหม่โดยใช้ความรู้จากการเขียนเรื่องในเรื่องเดิม

ผู้วิจัยสนใจที่จะนำแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร มาใช้ในการพัฒนาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ซึ่งเน้นหลักสำคัญในการเรียนการสอน 5 ประการ ตามที่สถาบันภาษาอังกฤษ (2557) เสนอแนะไว้ ได้แก่ 1) การเรียนภาษาต้องเป็นสิ่งที่มีความหมายสำหรับผู้เรียน 2) ผู้เรียนควรจะได้ฝึกฝนและใช้ภาษาในภาพรวม อาศัยการสอนในลักษณะบูรณาการชีวิตประจำวัน การใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารจะต้องใช้ทักษะหลายทักษะรวมกันไป 3) ผู้เรียนต้องได้ทำกิจกรรมการใช้ภาษา ที่มีลักษณะเหมือนในชีวิตประจำวันให้มากที่สุด 4) ผู้เรียนต้องได้ใช้ภาษามาก ๆ และเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ทำกิจกรรมในรูปแบบต่าง ๆ ให้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ และ 5) ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ผู้เรียนจะต้องไม่กลัวว่าจะใช้ภาษาผิด

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เลือกใช้ คือ การสอนแบบ 3Ps ประกอบด้วยขั้นตอนการสอน 5 ขั้นตอน (กระทรวงศึกษาธิการ, 2559) ประกอบด้วย 1) ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน (Warm up) หมายถึง ทบทวนความรู้ที่ผู้เรียนเรียนมาแล้ว เพื่อให้เกิดความพร้อมและอยากเรียนรู้บทเรียนใหม่ 2) ขั้นนำเสนอเนื้อหา (Presentation) หมายถึง การให้ข้อมูลทางภาษาแก่ผู้เรียน โดยการนำเสนอศัพท์ใหม่ เนื้อหาใหม่ ให้เข้าใจทั้งรูปแบบและความหมาย และกิจกรรมที่เหมาะสม พยายามให้ผู้เรียนได้ฝึกใช้ภาษาในรูปแบบภาษาที่ถูกต้อง (Accuracy) 3) ขั้นฝึก (Practice) หมายถึง การให้ผู้เรียนฝึกใช้ภาษาที่เรียนมาแล้วจากขั้นนำเสนอเนื้อหาให้ถูกต้อง ขณะเดียวกันก็เน้นเรื่องการใช้ภาษาคล่องแคล่ว (Fluency) 4) ขั้นการใช้ภาษา (Production) หมายถึง การให้ผู้เรียนนำคำหรือประโยคที่ฝึกมาแล้วมาใช้กับสถานการณ์ต่าง ๆ ในรูปแบบกิจกรรมที่หลากหลาย เพื่อให้เกิดความคล่องแคล่ว (Fluency) 5) ขั้นสรุป (Wrap up) หมายถึง สรุปสิ่งที่ผู้เรียนได้เรียนมาแล้ว เช่น การให้ผู้เรียนนำเสนอรายงานกลุ่ม การทำแบบฝึกหัด สรุปความรู้ หรือเล่นเกมเพื่อทดสอบสิ่งที่เรียนมาแล้ว

จากแนวคิด หลักการสำคัญ และจุดเน้นของการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารที่กล่าวมานั้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะนำมาใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาการเขียนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ภาษาเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75
2. เพื่อศึกษาทักษะในการเขียนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร
3. เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร
4. เพื่อศึกษาความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

สมมติฐานการวิจัย

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยการสอนตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร มีทักษะการเขียน และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 โรงเรียนกลุ่มเครือข่ายโป่งกลาง ตำบลไผ่ สังกัดเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต 1 จำนวน 49 คน

1.2 กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 โรงเรียนบ้านคำเม็ก กลุ่มเครือข่ายโป่งกลาง ตำบลไผ่ สังกัดเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต 1 จังหวัดกาฬสินธุ์ จำนวน 9 คน โดยการสุ่มตัวอย่างแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling)

2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

2.1 แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร จำนวน 11 แผน รวมเวลาทั้งหมด 11 ชั่วโมง โดยมีขั้นตอนดังนี้

2.1.1 ศึกษาเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร โดยผู้วิจัยเลือกใช้ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร แบบ 3Ps ที่มี 5 ขั้นตอน ตามที่สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (กระทรวงศึกษาธิการ, 2559) ได้เสนอแนะไว้ ได้แก่ 1) ชี้นำเข้าสู่บทเรียน (Warm up) ทบทวนความรู้ที่ผู้เรียนเรียนมาแล้ว เพื่อให้เกิดความพร้อมและอยากเรียนรู้บทเรียนใหม่ 2) ชี้นำเสนอเนื้อหา (Presentation) การให้ข้อมูลทางภาษาแก่ผู้เรียน โดยการนำเสนอศัพท์ใหม่ เนื้อหาใหม่ ให้เข้าใจทั้งรูปแบบและความหมาย และกิจกรรมที่เหมาะสม 3) ขั้นฝึก (Practice) การให้ผู้เรียนฝึกใช้ภาษาที่เรียนมาแล้วจากชี้นำเสนอเนื้อหาให้ถูกต้อง 4) ขั้นการใช้ภาษา (Production) การให้ผู้เรียนนำคำหรือประโยคที่ฝึกมาแล้วมาใช้กับสถานการณ์ต่าง ๆ ในรูปแบบกิจกรรมที่หลากหลาย เพื่อให้เกิดความคล่องแคล่ว (Fluency) 5) ขั้นสรุป (Wrap up) หมายถึง สรุปสิ่งที่ผู้เรียนได้เรียนมาแล้ว

2.1.2 ศึกษาเกี่ยวกับการสอนการเขียนภาษาอังกฤษตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร โดยกิจกรรมการเขียนที่นำมาใช้ในแผนการจัดการเรียนรู้ ได้แก่ 1) กิจกรรมก่อนการเขียน ทบทวนความรู้ก่อนการเขียน 2) กิจกรรมระหว่างเขียนเป็นการฝึกการเขียนในรูปแบบต่าง ๆ 3) กิจกรรมหลังการเขียน เชื่อมโยงการเขียนสู่กิจกรรมทักษะอื่น หรือการเขียนเรื่องที่แตกต่างจากสิ่งที่เรียน 4) กิจกรรมการถ่ายโอนการเขียนเรื่องที่คล้ายคลึงกับเรื่องเดิม

2.1.3 กำหนดรายละเอียดของแผนการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร โดยมีเนื้อหาการเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่สอดคล้องกับการนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน เหมาะสมกับวัยวุฒิ และพัฒนาการเรียนรู้ของสมองผู้เรียน ตามสาระการเรียนรู้แกนกลาง ได้แก่ Pronunciation: initial sound /p/ คำศัพท์ที่ใช้ในการเล่นและคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น (พลศึกษา) กลุ่มคำ ประโยคเดี่ยว บทสนทนา เรื่องสั้น ๆ ที่มีภาพประกอบ ประโยคที่ใช้ขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและเรื่องใกล้ตัว เช่น Can you....? Yes, I can. / No, I can't. What is he doing? He is catching the baseball. และการใช้ภาษาในการฟัง พูด/อ่านและเขียนในสถานการณ์ที่เกิดขึ้นในห้องเรียน

2.1.4 สร้างแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ตามองค์ประกอบ หลักการสอนและขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร 5 ขั้นตอน และนำแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ไปให้อาจารย์ที่ปรึกษา ตรวจสอบความถูกต้องและเหมาะสม

2.1.5 นำแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ผ่านการตรวจพิจารณาจากอาจารย์ที่ปรึกษาแล้ว แก้ไขปรับปรุงและนำเสนอผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน เพื่อพิจารณา ความเหมาะสม และความตรงตามเนื้อหา ตลอดจนวิเคราะห์ความสัมพันธ์ข้อเรื่อง เนื้อหา ความคิดรวบยอด จุดประสงค์การเรียนรู้ ด้วยแบบประเมินคุณภาพแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ครอบคลุมองค์ประกอบหลักของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ 6 ประการ ได้แก่ การกำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ การกำหนดสาระสำคัญ การกำหนดสาระการเรียนรู้ การกำหนดกิจกรรมการเรียนรู้ การกำหนดสื่อการเรียนรู้/ แหล่งเรียนรู้ และการกำหนดการวัดและประเมินผล จากนั้นนำมาเทียบกับเกณฑ์ที่มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตามวิธีของ Likert (อ้างถึงใน บุญชม ศรีสะอาด, 2556) ผลการประเมินพบว่าแผนการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร มีความเหมาะสมโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.64$, S.D. = 0.44)

2.1.6 นำแผนการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารที่ได้รับการประเมินแล้วมาปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำที่ได้รับจากผู้เชี่ยวชาญแล้ว และมีความเหมาะสมไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 5 คน เพื่อศึกษาหาข้อบกพร่องและทดสอบหาเวลาที่เหมาะสมกับแผนการจัดกิจกรรมรู้ จากนั้นปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ หลังจากการทดลองใช้ จัดพิมพ์และนำมาใช้สอนจริงกับนักเรียนกลุ่มทดลอง

2.2 แบบวัดทักษะการเขียนภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 แบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ โดยมีขั้นตอนดังนี้

2.2.1 ศึกษาหลักการวิธีการสร้างแบบวัดทักษะการเขียนภาษาอังกฤษจากหนังสือ และเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการวัดและประเมินผล

2.2.2 ศึกษาและวิเคราะห์จุดมุ่งหมายของสาระการเรียนรู้แกนกลางกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ พ.ศ. 2551

2.2.3 สร้างแบบวัดทักษะการเรียนรู้ที่เป็นแบบทดสอบวัดผลทักษะการเขียนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ให้ครอบคลุมเนื้อหาและจุดประสงค์การเรียนรู้ที่ตั้งไว้ เป็นแบบเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ

2.2.4 นำแบบวัดทักษะการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร จำนวน 30 ข้อ ที่สร้างขึ้นเสนอต่อคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสมความชัดเจนเชิงเนื้อหา ก่อนนำเสนอผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความเที่ยงตรงแล้วปรับปรุงแก้ไขให้สอดคล้องเชิงเนื้อหา (Content Validity) ระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้แล้วนำเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญชุดเดิม ประเมินแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้สูตร IOC (สมนึก ภัททิยธนี, 2551) และวิเคราะห์ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้ โดยใช้สูตร IOC เลือกข้อทดสอบที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.6 ขึ้นไปได้ข้อทดสอบจำนวน 30 ข้อ ถือว่าเป็นแบบทดสอบที่มีคุณภาพอยู่ในระดับใช้ได้และแสดงว่ามีความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ซึ่งได้ค่าเฉลี่ยจริง .80 กับ 1.00

2.2.6 นำแบบทดสอบวัดทักษะการเขียนภาษาอังกฤษที่ตรวจสอบและแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญแล้วไปทดลองกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านคำเม็ก สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิจิตร เขต 1 ที่ไม่ใช่กลุ่มเป้าหมาย จำนวน 5 คน นำกระดาษคำตอบที่นักเรียนสอบมาตรวจให้คะแนน ถ้าตอบถูกให้ 1 คะแนนตอบผิดให้ 0 คะแนน

2.2.7 นำคะแนนมาวิเคราะห์หาความยากง่าย (P) ค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบเป็นรายข้อ โดยใช้การทดสอบกับกลุ่มเป้าหมายขนาดเล็ก คัดเลือกข้อสอบที่มีค่าความยากง่ายตั้งแต่ .20 - .80 และค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ .20 ขึ้นไป ได้ค่าความยากง่าย (P) อยู่ระหว่าง 0.43 – 0.71

2.2.8 คัดเลือกแบบทดสอบตามเกณฑ์ จำนวน 20 ข้อ ไปทดลองกับนักเรียนกลุ่มเดิม แล้วนำมาหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับ โดยใช้สูตร KR20 ของ Kuder-Richardson เพื่อหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับ ได้ค่าอำนาจจำแนก (B) อยู่ระหว่าง 0.78 – 0.96 ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบเท่ากับ 0.98

2.2.9 จัดพิมพ์เป็นแบบทดสอบจริง เพื่อนำไปทดลองคู่กับแผนการจัดการเรียนรู้และแบบฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารกับกลุ่มเป้าหมายต่อไป

2.3 แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวทางการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 12 ข้อ

2.3.1 ศึกษาการสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจจากตำรา และเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.3.2 สร้างแบบสอบถามความพึงพอใจแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ คือ พึงพอใจระดับมากที่สุด พึงพอใจระดับมาก พึงพอใจระดับปานกลาง พึงพอใจระดับน้อย และพึงพอใจระดับน้อยที่สุด ประกอบด้วยข้อคำถามในรายการประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ครอบคลุมองค์ประกอบกระบวนการในการจัดการเรียนรู้ 4 ด้าน คือ 1) ด้านผู้สอน 2) ด้านเนื้อหา 3) ด้านกิจกรรมในการเรียน และ 4) ด้านการวัดและประเมินผล ด้านละ 3 ข้อ รวม 12 ข้อ

2.3.3 นำแบบสอบถามความพึงพอใจที่สร้างนำเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาและผู้เชี่ยวชาญเพื่อตรวจสอบความถูกต้องและเหมาะสมของการใช้ภาษา รวมไปถึงลักษณะของข้อคำถาม และปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามความพึงพอใจตามคำแนะนำ ข้อเสนอแนะที่ได้รับจากอาจารย์ที่ปรึกษา

2.3.4 นำแบบสอบถามความพึงพอใจเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ เพื่อพิจารณาความเห็นให้คะแนนและนำมาวิเคราะห์หาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ก่อนนำไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูล ซึ่งผลการพิจารณาความสอดคล้องของผู้เชี่ยวชาญ พบว่า ค่าเฉลี่ย IOC ของข้อคำถามที่นำมาใช้ในแบบสอบถามความพึงพอใจมีค่าตั้งแต่ 0.60 – 1.00

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านคำเม็กสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิจิตร เขต 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 ซึ่งเป็นนักเรียนกลุ่มเป้าหมายในการวิจัยครั้งนี้ จำนวน 9 คน โดยดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

3.1 ทำการทดสอบก่อนเรียน (Pre - test) กับกลุ่มตัวอย่างด้วยแบบทดสอบวัดทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ เป็นแบบทดสอบปรนัย จำนวน 20 ข้อ ใช้เวลาทดสอบ 1 ชั่วโมง แล้วบันทึกผลการสอบไว้เป็นคะแนนก่อนเรียน

3.2 ดำเนินการทดลอง ผู้วิจัยได้ค้นคว้าทดลองการสอนการเขียนภาษาอังกฤษกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ตามแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารที่ได้จัดทำขึ้นกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 11 แผน แผนละ 1 ชั่วโมง รวมทั้งสิ้น 11 ชั่วโมง

3.3 หลังการทดลองครบตามแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ผู้วิจัยได้ทดสอบหลังเรียน (Post - test) เพื่อทดสอบทักษะในการเขียน และศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่าง หลังจากผ่านการเรียนมาแล้วด้วยแบบทดสอบเดิม

3.4 สอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้โดยใช้ แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร โดยใช้แบบสอบถามแบบมาตราประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ จำนวน 12 ข้อ

4. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

4.1 วิเคราะห์หาประสิทธิภาพของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ใช้แบบฝึกหัดหรือใบงานระหว่างเรียน และการทดสอบหลังเรียนโดยใช้แบบวัดทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ โดยใช้สูตร E1/E2

4.2 เปรียบเทียบทักษะในการเขียนภาษาอังกฤษ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน โดยใช้แบบวัดทักษะการเขียนภาษาอังกฤษก่อนเรียนกับหลังเรียน โดยใช้สถิติ t-test (Dependent Samples) *Milison signed rank test.*

4.3 วิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร โดยคำนวณหาค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) แล้วเทียบกับเกณฑ์

ผลการวิจัย

1. ผลการวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ปรากฏผลดังนี้

จำนวนนักเรียน	รายการประเมิน	คะแนนเต็ม	คะแนนรวม	$\bar{x}$	S.D.	ร้อยละ
9	คะแนนระหว่างเรียน	990	751	83.44	2.60	75.86
9	คะแนนหลังเรียน	180	136	15.11	1.83	75.56

ประสิทธิภาพของแผนการเรียนรู้ (E1/ E2) เท่ากับ 75.86/75.56

จากตารางผลการวิเคราะห์ พบว่านักเรียนมีคะแนนรวมระหว่างเรียน 751 คะแนน จากคะแนนเต็ม 990 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 75.86 และมีคะแนนรวมหลังเรียน 136 คะแนน จากคะแนนเต็ม 180 คะแนน

คิดเป็นร้อยละ 75.56 ดังนั้นค่าประสิทธิภาพของแผนการเรียนรู้ E1/E2 มีค่าเท่ากับ 75.86/75.53 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้

2. ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบทักษะในการเขียนภาษาอังกฤษ และเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้แบบวัดทักษะการเขียนภาษาอังกฤษก่อนเรียน กับหลังเรียน ปรากฏผลดังนี้

การทดสอบ	N	คะแนนรวม	($\bar{x}$)	S.D.	t-test	Sig.
ก่อนเรียน	9	89	9.89	1.76	13.04	.000**
หลังเรียน	9	136	15.11	1.83		

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางผลการวิเคราะห์ พบว่าคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน ($\bar{x}$ = 9.89, S.D. = 1.76) คะแนนเฉลี่ยหลังเรียน ($\bar{x}$ = 15.11, S.D. = 1.83) และค่า t-test เท่ากับ 13.04 จึงสรุปได้ว่านักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร มีทักษะในการเขียนภาษาอังกฤษ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษสูงขึ้นกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ผลวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร โดยคำนวณหาค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) แล้วเทียบกับเกณฑ์ พบว่านักเรียนมีความพึงพอใจโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}$ = 4.27, S.D. = 0.47) และเมื่อแยกเป็นรายด้าน พบว่านักเรียนมีความพึงพอใจโดยเรียงจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ด้านเนื้อหาอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}$ = 4.60, S.D. = 0.91) ด้านครูผู้สอนอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}$ = 4.33, S.D. = 0.62) ด้านกิจกรรมการเรียนการสอนอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}$ = 4.13, S.D. = 0.99) และด้านการวัดผลและประเมินผลอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}$ = 4.00, S.D. = 1.20)

สรุปผลและอภิปรายผล

1. แผนการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีประสิทธิภาพ (E1/E2) เท่ากับ 75.86/75.56 ซึ่งมีประสิทธิภาพเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 75/75 เป็นไปตามจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้ นอกจากนี้ยังพบว่ามีความสอดคล้องกับแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative Language Teaching Approach : CLT) เป็นการสอนภาษาอังกฤษให้เป็นไปตามธรรมชาติของการเรียนรู้โดยเน้นการสื่อสารที่เริ่มจากการฟังตามด้วยการพูด การอ่านและการเขียนตามลำดับ มุ่งเน้นความสำคัญของผู้เรียนให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารในชีวิตประจำวันได้ และเน้นการฝึกโดยใช้ภาษาในสถานการณ์จริงที่มีโอกาสพบในชีวิตประจำวัน (สถาบันภาษาอังกฤษ, 2557) และสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุพรรณษา ทิพย์เที่ยงแท้ (2557) พบว่า การใช้แบบฝึกทักษะที่มีรูปภาพประกอบสวยงาม มีรูปแบบที่หลากหลาย เนื้อหาน่าสนใจ โดยใช้ข้อมูลท้องถิ่นที่ใกล้ตัวมาสร้างเป็นแบบฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ (E1/E2) เท่ากับ 85.15/81.20 เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานที่ตั้งไว้ กล่าวคือ นักเรียนสามารถเขียนประโยคภาษาอังกฤษได้ดีกว่าเดิม ตอบคำถามได้ถูกต้อง และเข้าใจเรื่องที่เรียนได้มากขึ้น

2. การเปรียบเทียบทักษะการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียน โดยใช้แบบวัดทักษะการเขียนภาษาอังกฤษก่อนเรียนกับหลังเรียน ซึ่งใช้สถิติ t -test (Dependent Samples) พบว่า นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร มีทักษะในการเขียนภาษาอังกฤษสูงขึ้น โดยคะแนนทดสอบหลังเรียนสูงกว่าคะแนนทดสอบก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่กำหนดไว้ ทั้งนี้เนื่องมาจากการจัดการเรียนการสอนที่ให้ความสำคัญกับการใช้ภาษา มากกว่าวิธีการใช้ภาษา และความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา เน้นการฝึกโดยใช้ภาษาในสถานการณ์จริงที่มีโอกาสพบในชีวิตประจำวัน และการเชื่อมโยงเนื้อหาในกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น สอดคล้องกับคำกล่าวของ ประภัสสร ท้าแก้ว (2551) ได้กล่าวถึงการจัดกิจกรรมการสอนเขียนไว้ว่าการสอนเขียนควรจัดกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสามารถของผู้เรียน โดยเริ่มจากสิ่งที่ง่ายก่อนไปสู่สิ่งที่ยากขึ้น ซับซ้อนขึ้น การที่ผู้เขียนจะเขียนได้ดีต้องอาศัยการฝึก แก่ไขข้อบกพร่อง และปรับปรุงอยู่ตลอดเวลา จะทำให้ความสามารถในการเขียนดี และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ นางลักขณ์ อัสสาไพร และนิตยา เปลื้องนุช (2552) พบว่า คะแนนจากใบงานและคะแนนจากแบบทดสอบวัดทักษะท้ายหน่วยการจัดการเรียนรู้เรื่องการเขียนคำ มีคะแนนรวมเฉลี่ย 27.72 เรื่อง การเขียนประโยคมีคะแนนรวมเฉลี่ย 31.72 และเรื่องการเขียนข้อความมีคะแนนรวมเฉลี่ย 40.59 คิดเป็นร้อยละ 92.4, 79.3 และ 81.18 ตามลำดับ เมื่อรวมคะแนนทักษะการเขียนทั้ง 3 หน่วยพบว่า นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 84.29

3. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ก่อนและหลังการพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังได้รับการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารสูงกว่าก่อนได้รับการสอนด้วยตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่กำหนดไว้ สอดคล้องกับงานวิจัยของ นางลักขณ์ อัสสาไพร และนิตยา เปลื้องนุช (2552) การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียน พบว่า จำนวนนักเรียนกลุ่มเป้าหมายที่ผ่านเกณฑ์ 32 คน คิดเป็นร้อยละ 96.97 และมีคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 16.9 คิดเป็น ร้อยละ 84.5 ของคะแนนเต็ม อีกทั้งยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ สดาวรรณ ฝาระมี (2553) การพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษคิดเป็นคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 70.71 ของคะแนนเต็ม และมีนักเรียน จำนวน 21 คน ผ่านเกณฑ์คิดเป็นร้อยละ 75 ของนักเรียนทั้งหมด 28 คน

4. นักเรียนที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร มีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.27$, S.D. = 0.47) ทั้งนี้เนื่องมาจากการจัดเนื้อหาเหมาะสมกับเวลา มีความยืดหยุ่น ภาษา รูปแบบตรงกับความสนใจและความต้องการของนักเรียน และเนื้อหาเข้าใจง่ายมีความชัดเจน อีกทั้งนักเรียนยังได้ทำกิจกรรมที่หลากหลายร่วมกับเพื่อน ๆ และครู โดยใช้ทักษะทั้ง 4 ด้าน คือ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ครูคอยให้คำแนะนำ กระตุ้นการเรียนรู้ และทบทวนความรู้เดิมเกี่ยวกับเรื่องที่เรียนอยู่เสมอ สอดคล้องกับงานวิจัยของ ทิพย์วรรณ ธงภักดิ์ (2553) การพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ด้วยวิธีการสอนเพื่อการสื่อสาร โดยมีกิจกรรมหลากหลายรูปแบบ ทำให้นักเรียนมีความสามารถในการเขียนสูงขึ้น และมีส่วนร่วมในกิจกรรมดีขึ้น

เมื่อนักเรียนเรียนจากแบบฝึกนี้แล้ว นักเรียนมีความรู้ และความสามารถในการเขียนสูงขึ้นเป็นที่น่าพอใจ ทำให้ส่งผลต่อความพึงพอใจในการเรียนเพิ่มมากขึ้น

ข้อเสนอแนะเพื่อทำการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการวิจัยเพื่อศึกษาผลการพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนในทุกระดับชั้น เพื่อจะสรุปได้ว่า การพัฒนาความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เหมาะสมและได้ผลดีกับนักเรียนระดับใด

2. ควรมีการวิจัยเพื่อศึกษาผลการพัฒนาทักษะการเขียน โดยใช้การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ในกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นๆ เช่น ภาษาไทย หรือภาษาต่างประเทศอื่น ๆ เป็นต้น เพื่อเป็นการพัฒนาทักษะการเขียนภาษาเพื่อการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพต่อการเรียนของนักเรียน

เอกสารอ้างอิง

- สำนักเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร. (2559). Academic Focus: กฎบัตรอาเซียน (ASEAN Charter). กรุงเทพฯ : สำนักวิชาการ.
- สุกัญญา แซ่ม้อย. (2555). การศึกษานโยบายและยุทธศาสตร์การส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ ของประเทศในกลุ่มอาเซียนบวกสาม: กรณีศึกษาประเทศไทย. กรุงเทพฯ: สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา.
- จิรดา วุฒยากร และศิริเดช สุชีวะ. (2550). การพัฒนาเครื่องมือระบุนักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย: รายงานการวิจัย. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา และสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย.
- สุพรรณษา ทิพย์เที่ยงแท้. (2557). การพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้ข้อมูลท้องถิ่นชะอำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการนิเทศ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2557). คู่มือการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษแนวใหม่ตามกรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษที่เป็นสากลระดับชั้นมัธยมศึกษา. กรุงเทพฯ : สถาบันภาษาอังกฤษ.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2559). เทคนิค วิธีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อขับเคลื่อนจุดเน้นการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนด้านการใช้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ). กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2556). การวิจัยเบื้องต้น. พิมพ์ครั้งที่ 9. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- สมนึก ภัททิยธนี. (2551). การวัดผลการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 6. กทม. : ประสานการพิมพ์.

- ประภัสสร ทำแก้ว. (2551). ผลการใช้แบบฝึกการเขียนภาษาอังกฤษจากการควบคุมไปสู่การเขียนอิสระ
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารการศึกษา สาขาหลักสูตรและการสอน
มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา.
- นงลักษณ์ อัสสาไพร และนิตยา เปลื้องนุช. (2552). การพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้รูปแบบการสอนแบบผสมผสาน. วารสารศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 32(4), 70-75.
- ลดารวรรณ ฝาระมี และธีรชัย เนตรนอมศักดิ์. (2553). การพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษ
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนโดยโครงการ. วารสารศึกษาศาสตร์ ฉบับวิจัย
บัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 4(พิเศษ), 146 – 152.
- ทิพย์วรรณ ธงภักดี. (2553). การพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
ด้วยวิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารที่เน้นการประเมินผลโดยใช้แฟ้มสะสมผลงาน. วิทยานิพนธ์
ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยขอนแก่น.